

Streszczenie rozprawy doktorskiej
Ocena praktycznej przydatności instrumentów rekomendowanych w
ramach koncepcji Lean Management
Bartosz Truskiewicz

W przeciągu ostatnich kilkudziesięciu lat koncepcja Lean Management niemalże „owładnęła” swoim zasięgiem tysiące przedsiębiorstw i organizacji z różnych branż i dziedzin na całym świecie. W dalszym ciągu się rozwija a jej implementacji podejmują się wciąż nowe podmioty. Wiele przedsiębiorstw wdrożyło ją z sukcesem co jest opisywane na łamach literatury przedmiotu czy też podczas prezentacji na konferencjach naukowych i popularnonaukowych. Są jednak i takie firmy, w których proces implementacji Lean Management nie powiódł się w pełni a zastosowanie rekomendowanego instrumentarium metod i narzędzi ograniczono do minimum.

Ten dysonans pomiędzy udanymi i nieudanymi implementacjami w praktyce biznesowej był jednym z powodów podjęcia tej problematyki. Wynikiem wstępnej analizy obranego przez autora przedmiotu badań i związanej z nim problematyki było następujące sformułowanie ogólnego problemu badawczego: Jakie instrumenty zarządzania rekomendowane w ramach koncepcji Lean Management są najczęściej stosowane w przedsiębiorstwach i dlaczego oraz jaka jest ich praktyczna przydatność?

Głównym celem pracy była autorska próba zdefiniowania kryteriów, pozwalających na ocenę praktycznej przydatności instrumentów rekomendowanych w ramach koncepcji Lean Management oraz przeprowadzenie takiej oceny.

Na podstawie uzyskanych w badaniach empirycznych wyników została utworzona rekomendacja dla praktyków zarządzania pozwalająca wybrać najbardziej przydatne praktycznie instrumenty w zależności od założonej perspektywy (punktu widzenia). Autorowi przyświecał również cel pomocniczy, którym było przeprowadzenie analizy dorobku teoretycznego w zakresie instrumentów (metod i technik) zarządzania wraz z próbą przedstawienia propozycji ich klasyfikacji i uporządkowania.

Rozprawa doktorska składa się z czterech rozdziałów poprzedzonych wstępem i podsumowanych zakończeniem. Dwa pierwsze rozdziały pracy mają charakter teoretyczny. Rozdział trzeci jest rozdziałem empirycznym a rozdział czwarty empiryczno-analitycznym.

Rozdział pierwszy rozprawy poświęcono studiom literaturowym w zakresie genezy i istoty systemu zarządzania, jego struktury oraz funkcji jaką pełni. W drugiej części rozdziału poruszono problematykę klasyfikacji i uporządkowania podstawowych instrumentów systemu zarządzania tj. metod i technik.

W rozdziale drugim przeprowadzono studium literatury w zakresie instrumentów (metod i technik) rekomendowanych w koncepcji Lean Management. Przedstawiono kluczowe definicje i zagadnienia dotyczące wybranych instrumentów. Opis został wzbogacony o przykłady z praktyki

zarządzania (zdjęcia, rysunki, case study). Przedstawiono również zagadnienie systematyzacji instrumentów i obszarów ich zastosowania. Ważnym elementem tego rozdziału jest również próba wskazania konsekwencji i barier wdrażania koncepcji na gruncie przedsiębiorstw.

Trzeci rozdział pracy poświęcony został wypracowaniu metodyki postępowania badawczego, jego opisowi oraz zaprezentowaniu wyników badań empirycznych w zakresie częstotliwości zastosowania poszczególnych instrumentów rekomendowanych w koncepcji Lean Management jak i ich praktycznej przydatności. Jako główną metodę badawczą w warstwie empirycznej przyjęto metodę sondażu diagnostycznego a w jej ramach główną techniką były badania ankietowe. Ponadto autor zbierał informacje i prowadził badania szczegółowe wykorzystując inne metody i techniki badawcze. W rozdziale trzecim wykazano również w sposób empiryczny zależność pomiędzy częstotliwością zastosowania instrumentów a poziomem ich praktycznej przydatności.

W czwartym rozdziale rozprawy została podjęta próba kategoryzacji i uporządkowania badanych instrumentów w różnych perspektywach. Autor wyróżnił 6 perspektyw: jakościową, struktur i procedur organizacyjnych, redukcji kosztów, ciągłego doskonalenia, rozwoju kompetencji społecznych i motywacji pracowników. Zostały wskazane również rekomendacje dla praktyki zarządzania, które powstały w oparciu o przygotowaną macierz praktycznej przydatności instrumentów.

Wnioski przedstawione w pracy pozwalają odpowiedzieć na postawione pytania badawcze:

- Jaka jest rola metod i technik zarządzania w działalności organizatorskiej, jak one ewoluują oraz jak można je uporządkować?
- Jakie instrumenty są stosowane w zakresie koncepcji Lean Management i jak można je usystematyzować?
- Jakie kryteria można zastosować do oceny ich praktycznej przydatności?
- Jakie instrumenty zarządzania (metody i techniki) rekomendowane w ramach koncepcji Lean Management są stosowane najczęściej a jakie najrzadziej w przedsiębiorstwach?
- Które z tych instrumentów (metody i techniki) cechują się największą praktyczną przydatnością a które najmniejszą?
- Czy istnieje zależność pomiędzy częstotliwością zastosowania instrumentów rekomendowanych w koncepcji Lean Management a ich praktyczną przydatnością?